1836. No. 33.

DRENTSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 22 APRIL.

BEVELSCHRIFT.

Wij Mr. *Cornelis Felix van Maanen*, Minister van Justitie, als door Z. M. bij voortduring belast met de waarneming der functien van Eersten President van het Hoog Geregtshof te 's Gravenhage,

Bevelen, uit kragte van de Wet, dat de Assisen in de provincien Groningen en Drenthe, voor het tweede vierendeel jaars van den jare 1836, zullen gehouden worden te Groningen op maandag den 30sten dier eerstkomende, des morgens ten negen uren, en te Assen op maandag den 11den April 1836.

Dat tot voorzitters zullen worden gecommitteerd, om te presideren, Jonkheer Mr. *Joost Hiskus Tets Diderik van Melissant*, Raad in bovengemeld Hoog Geregtshof,

En gelasten, dat deze, ter diligentie van den heer [illegible] 11den April 1836.

VAN MAANEN.

Van wege den heer Eersten President,
De Eerste Griffier van het Hoog Geregtshof,
J. H. SPEEKMAN.

AMSTERDAM, den 18 April.

HH. MM. de Koning en de Koningin zijn heden namiddag, tegen half 6 ure, uit 's Gravenhage in deze hoofdstad aangekomen, en door eene ontelbare volksmenigte, die zich op de straten en voor het paleis op den Dam vereenigd had, met groot gejuich ontvangen. HH. MM. verschenen, kort na hunne aankomst, op het balkon van het paleis, en werden toen op nieuw met de meeste geestdrift door de ingezetenen begroet. Op den weg van 's Gravenhage naar deze stad was tot in de kleinste dorpen de nationale vlag uitgesloken, en verbaasden de bewoners de komst der vorstelijke personen, die zij het voortrekken te zien en te begroeten. [illegible] de overige leden van het koninklijk gezin. Des avonds zullen Hoogstdezelve [illegible] en den stads schouwburg, en overmorgen [illegible] den Franschen schouwburg bijwonen.

[illegible] zaken van het maatschappij-feest, hetwelk aanstaanden Donderdag en vrijdag hier zal plaats hebben, alsmede ter gelegenheid van het verblijf van het koninklijk gezin, bevindt zich een overgroot aantal vreemdelingen in deze stad.

's GRAVENHAGE, den 15 April.

Heden morgen heeft zich de Minister van Financien naar Amsterdam begeven. Zoo men vernomen heeft, zal het vertrek van Zijne Exc. in verband staan met [illegible] Rijks aangelegenheden.

Het exercitie-smaldeel, hetwelk onderanden het bevel van den majoor in de Neder-Lze, onder commando van den schout bij nacht *P. Ziervogel*, [illegible] kruisen, zal bestaan uit de fregatten de Maas en Rhijnland, de corvetten Curaçao en Hippomenes, de brikken de Valk, de Zandhaas, de Wind-hond en de Pelikaan, het transportschip Prins Willem Frederik Hendrik, benevens het stoomschip Curaçao, tot het ontvangen der correspondentie.

— Dezer dagen is te Bonn eene algemeene vergadering gehouden der deelnemers in de maatschappij tot daarstelling van den ijzeren spoorweg tusschen die stad en Kohlen. Nadat men over de hoofdpunten der statuten was overeengekomen, bleek het, dat door de inteekening der aanwezigen reeds meer dan drie vierden der benoodigde sommen gedekt zijn.

— Den 16 April. In de bijeenkomst van heden der Tweede Kamer heeft de centrale afdeeling verslag uitgebragt over eenige den aanhangige ontwerpen van wet, betrekkelijk het wetboek van strafvordering.

Vervolgens is zonder beraadslaging, met eenparigheid van stemmen, aangenomen de laatste titel van het 2de boek des wetboeks van koophandel, handelende over de *binnenlandsche scheepvaart*.

Daarna zijn de beraadslagingen begonnen over het ontwerp van wet, tegens de misdaden van valsche munt en muntschennis.

Verscheidene leden hebben daaraver het woord gevoerd. Z. Exc. de Minister van Justitie heeft de voordragt in haar wezenlijk doel en in haar verband met het bestaande straf-wetboek beschouwd, en derzelver bewoordingen toegelicht en in regts- en taalkundige opzigten verdedigd.

Bij stemming is het ontwerp aangenomen met 32 tegen 16 stemmen. *Tegen* hebben gestemd de hee-

ren *Kniphorst*, *Corver Hooft*, *Verwey Mejan*, *Hooft*, *Luyben*, *de Bordes*, *van Asch van Wijck*, *Crommelin*, *Donker-Curtius*, *Op den Hooff*, *Lemker*, *Warin*, *Dedel*, *Luzac*, *Backer* en *van Dam van Isselt*.

— Den 17 April. Z. K. H. de prins van *Oranje* is donderdag avond van hier naar het hoofdkwartier vertrokken, en gisteren morgen alhier teruggekomen.

— Den 18 April. In de bijeenkomst der Tweede-Kamer van heden heeft de centrale afdeeling weder verslag gedaan omtrent eenige ontwerpen van wet, betrekkelijk het wetboek van straf-vordering. Daarna is de beraadslaging begonnen over de eerste ontwerpen van dat wetboek.

De heer *van Rappard* verlangde over het algemeen meerdere duidelijkheid in sommige bepalingen, ofschoon hij erkende, dat de ontwerpen, na de laatste antwoorden der regering, veel verbeterd waren.

De heer *van Asch van Wijck* heeft de voordragten verdedigd, en opmerkzaam gemaakt op de moeilijkheid onzer wetgeving, vooral van het onderhavige wetboek. Als een voorbeeld hiervan wees hij op de bepaling der magt van den voorloopigen instructeur, in vergelijking met hetgeen daaromtrent in het Fransche wetboek bepaald is. De heer *de Jonge* heeft op de bedenkingen van den [illegible] woord en aangemerkt, dat, ofschoon er nog veel aanmerkingen op de voordragten te maken waren, dezelve zoo veel goeds bevatteden, dat zij allezins aannemelijk waren.

De heer *Luzac* maakte onderscheidene bedenkingen, onder andere verlangde hij, dat een duidelijker onderscheid tusschen *misdrijf*, *misdaad* en *overtreding* gemaakt werd. Hij drong aan op eene spoedige uitgave der wetboeken van Regeringswege.

Nadat nog eenige leden het woord hadden gevoerd, en Z. Exc. de Minister van Justitie de voordragten kortelijk verdedigd had, is men tot eene stemming overgegaan, en zijn al de ontwerpen aangenomen: het 1ste met 45 tegen 1 stem (die van den heer *van Rappard*); het 2de met algemeene stemmen; het 3de *van den regter-commissaris en van de voorloopige informatien*, met 35 tegen 11 stemmen (die van de heeren *van Asch*, *Cats*, *Luyben*, *de Bordes*, *Verwey-Mejan*, *van Rappard*, *Romme*, *Vijfhuis*, *van Dam*, *van Nes* en *Luzac*); het 4de met 44 tegen 2 stemmen, die van de heeren *van Rappard* en *Luzac*; het 5de met algemeene stemmen.

De vergadering is gescheiden ten zeven uuren.

De Eerste-Kamer heeft heden hare werkzaamheden hervat. De laatstelijk door de Tweede-Kamer aangenomene ontwerpen van wet zijn bij dezelve ingediend, en naar de afdeelingen verzonden, om alsdan onderzocht te worden.

— De Belgische Gedeputeerden hebben den 15den, met 33 tegen 30 stemmen, besloten, om de wet, wegens het kanaal van Zelzaete op nieuw aan het onderzoek eener commissie te onderwerpen, uit hoofde het ingediende amendement van den minister dezelve geheel van aard heeft doen veranderen.

Men verkondigt, dat de Fransch-Belgische generaal *Evain* weder in Brussel wordt verwacht, maar gereed is, om zijn ontslag aantebieden.

Van de manschappen der guides, welke onlangs het kantoor van het nieuwsblad *le Libéral* hebben geplunderd, zijn drie brigadiers veroordeeld tot de straf van den kruiwagen gedurende tien jaren, en een ruiter tot eene gevangenis-straf van vijf jaren.

Prins Leopold heeft 500 fr. gegeven voor een concert, ten behoeve der gisgewekene Polen, en daardoor het revolutionaire beginsel gehuldigd, maar noch hij, noch iemand van zijn gevolg, heeft zich op hetzelve laten zien; derhalve ten einde de drie Mogendheden geene redenen tot misnoegen te geven.

PARIS, den 13 April.

Gisteren is de Nederlandsche gezant, baron *Fagel*, op nieuw bij den Koning ten gehoore ontvangen.

— Het gerucht houdt aan, dat van de zijde van Frankrijk, Engeland en Portugal eene verklaring aan don *Carlos* zoude zijn bezorgd, waarin hij wordt [illegible] met zijnen verhevenen rang, onder bedreiging, van anderszins met geweld daartoe te zullen worden genoodzaakt.

De beraadslagingen over het adres van antwoord zijn in de Kamer der Spaansche *Procuradores* begonnen. Men heeft den Minister *Mendizabal* verzocht, zich te verklaren, waarom hij het Ministerie niet voltallig heeft gemaakt. Deze heeft zich genoodzaakt gezien, te kennen te geven, dat zijne staatkundige vrienden geweigerd hebben, hem daarin te ondersteunen, en heeft zich over deze onwilligheid beklaagd op eene wijze, welke doet vermoeden, dat de goede verstandhouding tusschen deze lieden voor langen tijd verbroken zal zijn.

— Den 15 April. Volgens sommigen heeft het bezoek van den heer *Ellice* te Parijs, gedurende de schorsing der zittingen van het Engelsch Parlement in de paasch-week, ten doel gehad, de medewerking van het Fransch Gouvernement te erlangen tot de maatregelen, welke door het Britsche tegen don *Carlos* genomen worden.

— De Kamer der Gedeputeerden beraadslaagt over de voordragt, betreffende de verandering van het tarief der in- en uitgaande regten; welke voordragt strekt tot vestiging van het beginsel, dat vrijheid van handel, en alzoo van invoer van vreemde fabricaten, de algemeene regel behoort te wezen, en beschermende wetten de uitzonderingen, doch bij welke tevens wordt erkend, dat men niet dan langzaam en

met de meeste omzigtigheid de bestaande verordeningen, ter bevoordeeling der binnenlandsche nijverheid, moet veranderen, om tot de toepassing van deezen algemeenen regel te geraken, en dan ook eenige veranderingen worden voorgesteld, die in den grond niet veel te beduiden hebben.

De voordragt telt een aantal verdedigers, maar ook geen gering aantal tegenstanders. Onder de voornaamste tegenstanders telt men den bekenden *Ch. Dupin*, welke beweert, dat men in alles met den tijd moet voorutgaan, en verbeteren wat daarvoor vatbaar is, maar dat men intusschen het nationale fabrijkwezen moet blijven beschermen, en hetzelve op deze wijze trachten op te voeren tot de hoogte, tot welke Engeland zijne fabrijken, met behulp van beschermende en des noods verbods-wetten, heeft gebragt. Onder de voorstanders van de wet zijn lieden, die oordeelen, dat vrijheid van handel in den tegenwoordigen tijd het beste middel oplevert, om het groote doel, *de verbroedering* namelijk *der volken*, te bereiken.

De bevelhebber van het Fransche fregatten-legioen in Spanje heeft door het gevangen nemen van een officier van dom *Carlos*, een geboren Franschman, ten nutte gemaakt, om den Generaal *Garcia* te doen schrijven, dat hij gereed is, de bevelen, om geen kwartier te geven aan de Carlisten, intetrekken, zo bijaldien de laatstgenoemden zich willen onderwerpen aan het doodvonnis van zijne officieren, die gevangen zijn genomen.

FRANKRIJK, den 13 April.

Naar men verneemt, heeft het uit Berlijn gedagteekend hevige betoog tegen de Franschen, hetwelk onlangs door het dagblad van Augsburg (en ook door een Hamburgsch dagblad) is medegedeeld, aanleiding gegeven tot beklag van den Franschen gezant bij het Pruissische hof, maar is daarop hoofdzakelijk geantwoord, dat, indien de Fransche regering reden meent te hebben, om zich over dat betoog te beklagen, zij zich dan niet tot het Pruissische bestuur, maar tot die regeringen heeft te wenden, onder welker censuur de bladen, die het betoog geplaatst hebben, worden uitgegeven; dat, voor het overige, de censuur in Duitschland van dien aard is, dat hetgeen de dagbladen soms plaatsen, geenszins te beschouwen is als de uitdrukking van de gevoelens der Duitsche regeringen; dat, wat verder het bedoelde betoog aangaat, hetzelve in hevigheid zeer vare overtroffen wordt door de artikelen der Fransche dagbladen, tot welke beantwoording hetzelve heeft moeten dienen; dat deze hevigheid der Fransche bladen de Duitsche regeringen bewogen heeft, om derzelver verbreiding in hare Staten uitdrukkelijk te beletmeeren, en dat het Fransche Gouvernement er meester van is, om, des verkiezende, gelijke tegen-maatregelen van dien aard te nemen.

Redevoering van Z.E. den Minister van Financien deser dagen gehouden in de vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal betrekkelijk de laatstelijk behandelde financiële wetten.

Ed. Mog. Heeren! Twee wegen staan thans voor mij open: de een, om geregeld en uitvoerig, naar aanleiding van de gemaakte bijzondere bedenkingen, te antwoorden; de andere, om mij tot toelichting van eenige algemeene punten te bepalen. Wanneer ik mij tot het laatste beperke, geloof ik te zullen voldoen aan den mij thans kenbaar wensch van U Ed. Mog. zoo wel als aan de ambtspligten welke op mij rusten. Na alle de openingen en verzekeringen, zoo plegtig omtrent deze voordragten in het geheim committé gegeven; na alle wijzigingen, welke daarin, ten gevolge van het gemeen overleg, gebragt zijn, vermeen ik toch door beknoptheid en onthouding van bijzondere ontwikkelingen het belang des Rijks op de meest doelmatige wijze te zullen behartigen.

Tot de behandeling der weinige punten overgaande, die ik mij ter overweging heb gesteld, zoo komt:

Eerstelijk voor eene aanmerking, eenigermate persoonlijk tegen mij gerigt, als of ik mij aan eene soort van misleiding hadde schuldig gemaakt in de schatting van de hulpbronnen van het Amortisatie-Syndikaat, tot de aanvulling door dat ligchaam, van de volle rentebetaling. Het spreekt wel van zelf, Ed. Mog. Heeren, dat het optragen van dien last geheel afhankelijk was van den duur der omstandigheden, welke die aanvulling noodzakelijk zouden maken, en dat toch niemand het willen veronderstellen, dat, bij het aanhouden van den tegenwoordigen toestand gedurende tien jaren b. v., het Syndikaat in staat zou zijn geweest de dan vereischte 84 millioen te verstrekken. Trouwens ik heb dan ook in April 1833 genoegzaam duidelijk verklaard, dat het Syndikaat niet zeer veel hulpe in die betaling zou behooren te voorzien; en in December van hetzelfde jaar heb ik meer stellig gezegd, dat dit ligchaam met billijkheid zou moeten geholpen, of van verdere bijdragen ontheven worden.

Wat nu het voorstaangezette denkbeeld van een spreker aangaat, dat het Syndikaat afzonderlijk deszelfs met België uitstaande zaken reeds had moeten regelen, betuig ik openlijk dat, indien dat bestuur dwaaslijk zou hebben kunnen besluiten zulk eenen weg in te slaan, de Regering dit zou hebben geschuwd en niet geduld. Even weinig mag ik een ander denkbeeld, door dienzelfden spreker aangegeven, onopgemerkt laten; dat men namelijk België tafer als de gelden zou mogen kwijtscheiden, thans tot de volle rentebetaling; met echt Nederlandsche goede trouw verstrekt, en welke, bij het einde dezes jaars, reeds 50 millioen zullen bedragen; een denkbeeld dat door niemand uwer; ja welligt door niemand in Nederland, althans zeker niet door de Regering gedeeld wordt, en waarvan men de edelmoedige ontwerpzaming voor de verantwoording van den spreker laat.

Ik heb hooren zeggen, dat de regering geld vraagt tot aanvulling van leemten in de schatkist te bestrijding van eigen behoeften, maar vooral ter bestandigheid van de tegenwoordige onzekere staats-omstandigheden! Het ware te wenschen geweest, dat het vermeldde in de jongste zitting met gesloten deuren wat meer met den sluijer des geheims ware bedekt gebleven; maar ik schroom nu op mijne beurt niet, om ook een slip daarvan op te ligten, en thans openlijk te verklaren, wat ik vroeger in committé gezegd en betoogd heb, dat geen cent van de aangevraagde millioenen opl. of kan worden gebezigd voor behoeften des Rijks; dat het tweede deel der voordragt alleen strekt om het Syndikaat te kunnen doen aanzien de verpligtingen, die op hetzelve rusten, en in het

baart van de zelfs fondsen terug te brengen; dat in de berekeningen, die ik heb hooren maken, wegens grootere uitgifte van kapitaal, waardoor millioenen zouden verloren en drukkende vermeerdering van renten geboren worden, — verwarring van denkbeelden bestaat; — dat men *kapitaal* en *renten* daarbij vermengt; — dat toch het kapitaal blijft een Oostindisch kapitaal, en het moederland alleen voor de renten aansprakelijk blijft, die op geenerlei wijze kunnen vermeerderd worden. En wat dien staatkundigen toestand des Lands betreft, behoef ik daarover thans niet uit te weiden. Ik heb in de gesloten zitting zoo ruimschoots het gevoelen der Regering daarover geuit, dat ik het voor ondoelmatig en onvoorzigtig houde, mij thans daarin te verdiepen. Maar ik mag ook thans veilig zeggen, dat ook ik het uur, waarop eene billijke beëindiging der nog hangende geschillen zal plaats hebben, een der gelukkigste mijns levens zal achten. Niet de Vertegenwoordiging alleen, maar de geheele Regering, met den Koning aan het hoofd, deelen dit verlangen; — maar, evenzeer als U Edel Mogenden, en alzoo met dezelve en met geheel het Nederlandsche volk, zal men liever den laatsten druppel bloed en den laatsten penning veil hebben, om het vaderland te behoeden voor onderschrijving aan voorwaarden, welke zoude verneder ing en de verguizing der meest wezenlijke belangen zouden ten gevolge hebben. Ja, ik heb het woord *nood* hooren uitspreken; Ik heb het hooren voorstellen, als of wij ons bevonden als op eene dobberende zee, zonder uitzigt op redding rondduivende, en bereid om ons aan den eersten stroohalm vast te houden. Maar, Ed. Mog. Heeren, dat beeld laat zich gelukkig nog niet op onzen toestand toepassen; neen, al ware dan ook redding door aardsche magten nog niet nabij; al ware dan ook de geest dies volks niet een genoegzaam hechte steun om op den weg van billijkheid voort te gaan; er heeft zich dan toch, gelijk een welsprekend redenaar het eens uitdrukte, een bolwerk gedaan tot heiliging der wetten, in de laatste jaren aan het staatsligchaam van Nederland gelagen; een balsem, welke als eene gelukkige tusschenkomst van het Godsbestuur erkentelijk mag worden aangemerkt, en waaruit zulke milde vruchten afdalen, dat men bij den onbenevelden duur van zulk een gunstrijk verschijnsel, geene buitengewone talenten zal behoeven, om aan het behoud van Nederland niet te doen wanhopen.

De begroetingen, eindelijk, in de twee laatste voordragten vervat, schijnen den bijval van U Ed. Mogenden niet te verwerven. De Koning heeft, bij het aanbieden dier voordragten, voldaan aan een gevoel boven alle andere beschouwingen verheven, aan dat, namelijk, van pligt en van geweten. Van het oogenblik toch waarop Hoogstdezelve het tijdstip genaderd oordeelde, dat de omstandigheden van eenen aard waren om nopens de staatsbegrooting terug te treden binnen de perken der Grondwet, een oordeel en uitvoering, grondwettig bij uitsluiting aan de Kroon verbleven; van dat oogenblik, zeg ik, kon noch lief, noch leed, noch aanzoek, noch uitkomst de vervulling van hunnoren pligten doen achterwege blijven, en Z. M. heeft verkozen de beslissing over deze voordragten aan het algemeen tot der wetten te onderwerpen, liever dan aan eed of geweten te kort te doen. De beschouwing, die in het midden is gebragt, als of het in den aard van eene grondwettige Regering zoude liggen, om alle onderwerpen van dagelijksch beheer jaarlijks ter sprake te brengen, staat thans bij mij geheel als op den achtergrond; en ik wil daar tegen dan ook niet in de schaal leggen eene andere beschouwing, dat er ook een Rijks- en een Volksbelang is, dat, namelijk, van orde, rust en vastheid van bestuur, dat dit belang dan ook geene schokken, geene onzekerheid toelaat, dat het verbiedt dat men niet de noodige vastheid aan het staatsbestuur in het algemeen en aan het beheer der geldmiddelen in het bijzonder zou geven, en niet telken jare met den 31sten December alle voorwerpen van administratie, alle rijksmiddelen als op het spel moet zetten. Ik zal mij in deze beschouwingen niet verdiepen. Zij zwichten toch alle voor het bestaan der Grondwet, welke te dezen zoo wijsig aan eene jaarlijksche herziening van allerlei twistgeding gedacht heeft, dat zij de mogelijkheid eener gewone zitting, tot den tijd van drie weken beperkt, heeft kunnen veronderstellen. Dan wat van dit alles ook zijn moge, de Koning heeft het pligt gevoeld de voorregten te doen; kunnen U Ed. Mog. daarmede, door eene andere meening omtrent het doel der Grondwet, niet instemmen, zoo levert dit een nieuw, maar ook een treurig bewijs, hoe alle zaken voor verschillende gezigtspunten kunnen worden vatbaar gemaakt. Intusschen zal ik mij verheugen, wanneer de eerste wetten, toch hier de belangrijke hoofdzaak, met genoegzame eenparigheid zullen worden aangenomen, dan toch zal, niettegenstaande de afwijzing der laatste, niet minder gebleken zijn, dat eendragt en vertrouwen de Vertegenwoordiging met de Regering blijven verbinden, en dat een verschillend gevoelen omtrent de laatste wetten onze vijanden geen gewaanden triomf zal doen blazen over eene tweedragt, welke, tot hunne spijt, in dit gezegend land nog onder het onbekende kwaad behoort.

Dit weinige heb ik gemeend tot toelichting van eene en andere aanmerking te moeten zeggen. Ik laat de voordragten aan Uwe beslissing over.

Men is van meening, om op dinsdag den 26sten [illegible] Nro. 28, aan de Markt te Assen, ten overstaan van den Notaris Mr. *M. Schukking*, te Assen, in het openbaar aan de genoegbiedenden te verkoopen: een ZINDELIJKE INBOEDEL van maghonie houten Tafels, Stoelen, Canapé, Penant- en Speel-tafels, cilinder-Bureau, Buffet, bruin-houten Ledikanten met behangsels, Stoelen met differente zittingen, Kasten, groote en kleine Spiegels, differente Vloerkleeden en Carpetten, Mangel, Kleerstokken, Bedden en toebehooren; glas- en over-Gordijnen, Kagchels, Klok-lantaren, Glaswerk, Porselein, verlakt Koper, Tin, Blik, IJzerwerk, Potbloemen, en hetgeen verder te voorschijn zal worden gebragt.

Alles te zien dags voor de verkooping, des morgens van 10 tot 2 uur, en des namiddags van 4 tot 6 uur.

Er wordt ten spoedigsten verlangd een kleermakersknecht, zijn werk grondig verstaande en van goede getuigschriften voorzien, kunnende tijd van stonden aan werk krijgen. Adres bij *E. Luidgers* aan de Steegeweg te Assen.

PRIJS-COURANT DER NEDERLANDSCHE EFFECTEN.

Amsterdam, den 19 April.

Werk. Schuld 2½ pct. 57 a 57⅛ Kans-Billetten . . 25 a ¼
Dito 5 pCt. . . 101¼ a 102 Amort. Syndicaat . 98¼ a ¾

Te Assen, bij C. VAN GORCUM, *Provincialen Drukker.*